

MATEJ BURJAK JE EDEN NAJVZTRAJNEJŠIH PLANINSKIH VODNIKOV PRI NAS

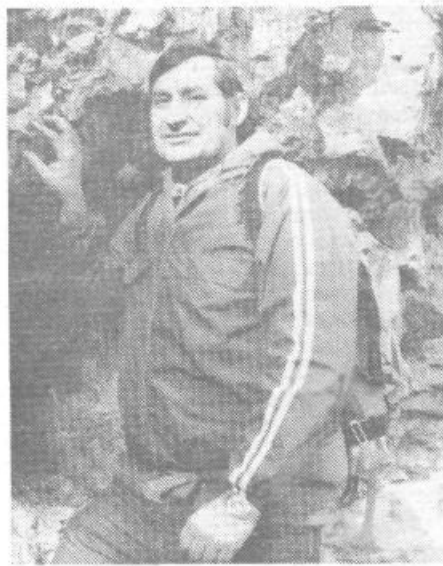
V kraljestvu gorskih lepot

Ko sva one sončne nedelje skupaj grizla proti slikoviti polhograjski Grmadi, sem prvič v življenju videl, kaj se pravi biti pravi ljubitelj gora: prav nič ni bil nestrpen ali mladostno zaletav, počasi in s preudarnimi koraki se je vzpenjal po strmini in s pogledom ves čas ljubeče tipal po vabljivi gorici, kakor bi jo hotel zaobjeti z vso njeno prelesto divjo lepoto in dražmi vred.

Za Mateja Burjaka iz Horjula, Polhovega Matija, kot mu pravijo po domače, so gorski vršaci njegov drugi dom. Vsaj nekajkrat je že prekriziral vse polhograjsko hribovje, zraven tega pa še vse vršace slovenske transverzale, številne vrhove po Jugoslaviji in nekaj zares spoštljivih gorskih očiakov, kot so Gran Paradiso, Mont Blanc in avstrijski Säulek. Na Triglavu je bil, kot pravi, vsaj kakih dvajsetkrat, saj se je pred leti v enem samem dobrem tednu povzpel nanj kar trikrat. Že kaki dobri dve leti pa je tudi planinski vodnik planinske sekcije v ISKRI Horjul, kjer je zaposlen kot tehnolog.

»Tega, kar človek skusi v gorah, se ne da opisati, lahko samo doživiš,« razlaga svoje bogate planinske izkušnje Matej Burjak. »Ne, ni vse Triglav, v Sloveniji je še kup drugih gora, ki prav nič ne zaostajajo po svojih lepotah. Kar ne razumem, kako nekateri brezglavo drviijo, samo da pridejo na vrh, ne da bi opazili lepote, ki jih gora skriva v svojih nedrjih. Goro je treba doživeti.«

Draž osvojenega vrha pa vendar navdaja človeka s posebnim zadovoljstvom. Matija je še posebno ponosen na svoj vzpon (po Jeseniški smeri) na Prednje Prisojnikovo okno, ki velja za enega najzahtevnejših vzponov v naših gorah. Ne manjka pa mu tudi drugih planinskih prigod in nezgod, ob

katerih se človeku včasih kar naježijo lasje.

»Ko smo nekoč krenili z Malega na Veliki Triglav, se je na lepem vliil tak strahovit dež, da ga ne pomnim. Bliskalo se je in grmelo, in v zraku je bilo toliko statične elektrike, da so nam lasje silili kar pokonci; če si prijel za široke dežnike, te je pošteno streslo... Zopet drugič, na poti na Mangart, pa smo na Mangartovem sedlu zabredli v takšno meglo, da smo se morali gladko obrniti; šele doma smo zvečer zvedeli, da je v nižinah prav tedaj pustošil mini tornado.«

Lani je Matija malce »izpregel«, kajti začela mu je nagajati noga. Še sam ne ve natanko zaradi česa. Vendar pa uporen in vztrajen, kot je, ne misli vreči puške v koruzo. »Bo pa morda letos zato spet kaj bolje,« pravi poln opitizma.

BRANKO VRHOVEC

Trimska rekreativna tekmovanja v občini Ljubljana Vič-Rudnik

V letu 1990 bomo organizirali naslednja rekreativna tekmovanja:

MAREC – odbojka, kegljanje
APRIL – mali nogomet (spomladanski del), košarka

MAJ – balinanje
SEPTEMBER – tenis
NOVEMBER – streljanje
Točni datumi tekmovanj bodo objavljeni v naslednji številki Naše komune.

Razpisi z vsemi potrebnimi informacijami o poteku tekmovanj bodo objavljeni v dnevnih časopisih in na oglasni deski ZTKO Ljubljana Vič-Rudnik, ki stoji zraven kina Vič.

Tekmovanje v malem nogometu bo potekalo na istih območjih razen tekmovanja v II. ligi malega nogometa se bo preneslo iz ZSD Svoboda na igrišče ZŠD Krim.

Kegljaški klub Iskra – Elektrozeve v I. ljubljanski ligi

Čeprav ustanovljen komajda pred nekaj leti, Kegljaški klub Iskra – Elektrozeve vztrajno prodira v sam vrh kegljaštva na ljubljanskem območju. V pičlih nekaj letih se je klub iz III. ljubljanske lige prebil v I. ligo, ob vsaj nekoliko boljših materialnih možnostih, še posebej pa boljših ugodnostih za trening, pa bi se najbrž povzpel še više.

»Ta hip smo v naši ligi tretji, saj le za 2 točki zaostajamo za prvima dvema,« je predstavil klub vodja njegovega strokovnega odbora Slavko Porenta. »Kar presenečeni smo, da smo se povzpeli tako visoko. Tekmujemo in treniramo v glavnem na Livadi.

4.), na katerem ponavadi sodelujejo skoraj vsi najboljši kegljači Slovenije, vključno s svetovnim prvakom Borisom Urbancem. Izven tekmovalnih stez pa nemara kaže omeniti vsakoletni piknik, ki ga naš klub prireja za vse svoje člane.«

V Kegljaškem klubu Iskra – Elektrozeve, ki je za zdaj edini tovrstni klub v naši občini (trenutno šteje 167 članov), z vso resnostjo skrbijo tudi za svoj podmladek. Prav na začetku letošnjega leta je stekla šola kegljanja za pionirje in mladince, ki jo vodi jo fantje, ki so opravili poseben seminar za trenerje.

Člani reprezentance Ljubljane s kegljači SOZD Iskra

Hodimo pa tudi na prijateljska srečanja po vsej Sloveniji, na primer h kranjskemu Triglavu, h KK N. Gorica v Novo Gorico, k Brestu v Cerknico, Proletarcu v Zagorje in še k raznim manjšim klubom.

Poleg samih tekmovanj v ligi vsako leto ob dnevu republike pripravimo tudi lastni turnir, na katerega povabimo vse prijateljske ekipe; še večji turnir – za Pokal Livade – pa pripravljamo v aprilu (od 21. do 24.

V klubu pa so svoj čas razmišljali še dlje: »Naš cilj je bil, da bi združili vso ljubljansko regijo ISKRE in morebiti dobili celo lastno (skupno) kegljišče, toda ob zdajšnjem stanju Iskrinih tovarn, se tega realno ne moremo več nadejati. Vprašanje je še celo, kako bo poslej z dotacijami, saj so občinske ZTKO, kot je znano, ukinili,« je opozoril na drugo, nekoliko manj spodbudno plat dela v klubu Slavko Porenta.

B. VRHOVEC

Kinološke novice

V petek, 2. februarja, je imelo Kinološko društvo Krim v dvorani KS KRIM na Rakovniku svoj 10. redni letni občni zbor. To pomeni, da je hkrati tudi slavilo 10-letnico svojega izredno uspešnega obstoja.

Poleg številne udeležbe članov sta se zbora udeležila med drugimi tudi predsednik Kinološke zveze Slovenije Pavle Bojc in Maks Močnik iz KS Krim.

Pavle Bojc je trenutku primerno pozdravil zbor in nam čestital k pomembni obletnici. Povedal je še, kako pomemben prispevek k slovenski kinologiji daje prav KD Krim. Tudi Maks Močnik, ki je bil prisoten že na našem ustanovnem zboru, pa ni mogel mimo priznanja, da smo eno najbolj resnih in aktivnih društev v tem delu mesta.

Kako ne – saj smo v tem času izšolali veliko vodnikov oziroma psov in pri tem tvorno prispevali k tisti kinološki kulturi, ki je zaradi tako velikega števila psov nujna. Tudi osveščanje ljudi v vsem: od nabave, zdrave prehrane do šolanja in nenazadnje se tudi po svoje spopadamo z nevarno steklino. Naša aktivnost je tudi v delu ekipe za reševanje ljudi izpod ruševin v slučaju potresa. Hkrati vršimo svoje poslanstvo tudi v okviru vzreje. Tu poleg pregleda legel in tetoviranja mladičev prirejamo ocene zunanosti psov, vzreje, preglede in razstave.

Priredili bomo tudi mednarodno tekmovanje šolanih službenih psov, ki nosi naslov »Za pokal Slovenije« in bo 23. junija 1990. Za vse lastnike mladih, za šolanje godnih psov, smo 23. februarja priredili vsakoletno zanimivo predavanje v novi osnovni šoli Oskar Kovačič na Galjevici. **Tečaj šolanja se bo pričel prvi ponedeljek v marcu, to je 5. marca.** Vršil se bo na našem vežbališču v Stajah, to je v tisti dolini na Rudniku, levo od končne avtobusne postaje mestne proge št. 3. Da

boste še bolj vedeli za ta kraj, naj povejmo, da 500 m dalje od nas grade tunel skozi hrib za nadaljevanje Južne obvoznice.

Bogat koledar naših društvenih aktivnosti predvideva precejšnjo angažiranost članov preko celega leta.

7. aprila bomo priredili republiško sledarsko tekmovanje, ki je izredno zanimiv dogodek. Slednje je že samo po sebi resen predmet šolanja in potem tekmovanja. Vsekakor je za marsikoga prireditelj vredna ogleda.

30. junija bo končan spomladanski tečaj. Ta dan bodo izpiti in pokazalo se bo, koga bo uspeh toliko pritegnil, da bo nadaljeval s šolanjem. Vsak nov, osnovno izšolan kinolog nam je potreben, tako v društvenih vrstah kot tudi pri delu v IO društva. Na vsak način moramo »pomladiti« društvo in vnesti novega življenja in smiselnosti v vodenje.

V jeseni bo še jesenski tečaj in nadaljevalni tečaj. Namen imamo tudi poseči v šolanje lovskih psov. Upamo, da bo tu stvar zaživela v obojestransko zadovoljstvo.

Pa še to: **Kdor nima rodovniškega psa, tega želimo prepričati, da to ni nobena ovira za šolanje psa.** Vsi psi so načeloma enakovredni, le da tisti nerodovni ne morejo tekmovati v konkurenci in enakovpravno z rodovnimi sodelovati pri vzreji. Tu je pri lastnikih psov največ dileme.

Na koncu naj še enkrat omenim šolanje psov za reševanje ljudi izpod ruševin. Tudi pri tem plemenitem delu močno potrebujemo novice.

Pridite, vključite se v koristno področje. Čaka vas nov krog prijateljev in lepih trenutkov, ki jih boste s svojim štirinožnim prijateljem preživeli v naravi pri organiziranem in strokovnem delu z njim.

Kinološko društvo KRIM

akcija za pacug – račun za izgradnjo pacuga – 501-01-678-51542

Dinar za Pacug

Avtorske honorarje Naše komune so dali za izgradnjo Pacuga:

- Bine Lenaršič 50,00 din
- Vesna Čeč 30,00 din
- Bojan Osmak 45,00 din
- OO RK Ljubljana Vič-Rudnik 40,00 din